

825 Jak červánky ohlašují ráno

transpozice 4

1. Jak čer-ván-ky o-hlašu-jí rá-no, než o-zá-ří slunce bo-ží svět,
zroze-ná jsi li-du, svatá An-no, a-by směl den spá-sy u-vi-dět. Nad námi se
na-kloň, strome pal-mo-vý, požehna-ná mat-ko Matky Kris-to-vy.

2. Po řadu let vzývala jsi Pána,
by život tvůj plodem požehnal.
V pravý čas ti jeho milost dána:
zrodit Růži, z níž se zrodí Král.
Důvěřovat v Pána kéž jsme hotovi,
to nám vypros, matko Matky Kristovy.

3. Jak Maria, slunce tvého stáří,
se moudrou tvou rukou dala vést,
i nám pokoj tvého srdce září
do bludiště našich lidských cest.
Ochraň naše děti, naše domovy,
oslavená matko Matky Kristovy.

4. Ty laskavá služebnice Boží,
jež ve strastech nám jsi posilou,
v tobě staří, opuštění, choří
mají mocnou přítelkyni svou.
Až den smrti přijde z vůle Otcovy,
veď nás k Bohu, matko Matky Kristovy.

2. Po řa - du let vzýva-la jsi Pá - na, by ži - vot tvůj plodem po - žeh-nal.

V pravý čas ti je-ho milost dá - na: zrodit Růži, z níž se zro - dí Král. Důvě-řo-vat

v Pá - na kéžjsme ho - to - vi, to nám vypros, mat - ko Matky Kris - to - vy.

3. Jak Ma - ri - a, slunce tvého stá - ří, se moudrou tvou rukou da - la vést,

i nám pokoj tvého srdce zá - ří do bludiště na - šich lidských cest. Ochraň na - še

dě - ti, na - še do - mo - vy, o - sla - ve - ná mat - ko Matky Kris - to - vy.

4. Ty las - ka - vá služebni-ce Bo - ží, jež ve strastech nám jsi po - si - lou,

v tobě staří, o-puště-ní, cho - ří ma-jí mocnou pří - tel - ky - ni svou. Až den smrti

při - jde z vůle Ot - co - vy, ved' nás k Bohu, mat - ko Matky Kris - to - vy.